

EUSKERARI.¹

Izkuntz maitagarriya,
parerik gabia,
beste guztiyak baño
askoz ere obia;
iya artu zenuben
lurpean obia;²
bañan ostera zaizu
iriki bidia

Ez dezu etzan bear,
baizikan zutikan
egon bear dezu, bai,
semeakgatikan;
jaunak bedeinkatuba
zaude Zerutikan,
ez beldurrik iduki
etsayakgatikan:

Anai maitiak dira
bai, zazpi probintzi
mendi tartean oso
paketuak bizi;

euskara, itz maitia
dutela nagusi,
lege ederra dute
beti erakutsi.

¡A! Euskal-erri maite
biyotz nerekua,
antziñako denboran
zorionekua;
arkitzen zera mintsu,
auldurik naikua,
¡sendatu zazu laister
gure Jaungoikoa!

Egon arren tristea,
sentirik gaitz otza,
ez estutu, juango da
zure miñ zorrotza;
zuretzat dira nere
odol ta biotza,
euskararengatikan
nai det eriotza.

(1) Composicion premiada con un *objeto de arte* en los Juegos florales euskaros celebrados en San Sebastian en 1886. (Véase pagina 47.)

(2) Sepultura.

Zu miñez zaudelako
nago erdi illa,
beti nabill zuretzat
osasuna billa;
nere odola eman ta
senda albaziña,
pozik emango nuke
ja! zér atsegina.

Gurasoak euskaldun
ni mundura naute,
eta euskal-legeak
eman dizkirate;

beti izango zaitut
Euskera, zu maite,
azkeneko arnasak
neri iraun arte.

Euskaldun jayo giñan,
euskaldunak gera,
ill artian euskaldun
izango al-gera:
bedeinkatuba dago
euskaldun izkera,
munduba dan artian
bizi bedi euskera.

JOSÉ ARTOLA.

